

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ
Διὰ μῆνας τρεῖς . . . δραχ. 3
Διὰ μῆνας ἑξή . . . " 6
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
Διὰ μῆνας τρεῖς . . . " 4
Διὰ μῆνας ἑξή . . . " 7
Οἱ μαθηταὶ πληρώνουσιν εὐκολίᾳ
χάριν τῆν συνδρομῆν των κατὰ
μῆνα . . . δραχ. 1
Τιτὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λε-
πὸ 15 ὁ στίχος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

(ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.)

Ὅχι οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγνώσκοντες εἰσι σπουδαῖοι.
(ΑΡΙΣΤΙΝΟΣ).

Ἀθήναι, τὴν 1 Ἰανουαρίου 1853.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρὰ τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις καὶ
τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρο-
μίων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ.
Ἑλλήν. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδι-
αιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότου.
Πᾶσα δόσοληψία ἐνεργεῖται διὰ
τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγγελιοποῦλου
Τυπογράφου.
Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος,
κατὰ Σάββατον.

Βασκανία

Ἡ πίστις, ὅτι ἄνθρωποι τινες ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐπιφέρωσιν
εἰς ἄλλους βλάβην διὰ τῶν βλεμμάτων αὐτῶν, ἐπεκράτει παρὰ τε
τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις, ὡς ἐπικρατεῖ ἐτι παρὰ πολ-
λῶν ἐθνῶν. — Ὁ βάσκανος ὀφθαλμὸς ἀναφέρεται πολλάκις ὑπὸ τῶν
ἀρχαίων (Ἐλλιορ. ἐπ. α. 15. Πλούτ. Αἰθ. γ. 7. πρὸς Plin. H. N.
VII. 2) ὁ Πλούταρχος ἐν Συμποσίῳ (ἐ. 7) ἔχει χωριστὸν κεφάλαιον,
«Περὶ τῶν καταβασκανίων λεγομένων, καὶ βάσκανον ἔχειν ὀφθαλ-
μόνα». Ἐπιστεῖσθε ὅτι ὁ βάσκανος ὀφθαλμὸς ἐβλάπτε κυρίως τοὺς
παῖδας καὶ τὰ κτήνη. ὁ Οὐγγίλιος (Eclog. III.) λέγει:

nescio quis teneros oculos mihi fascinat agnum.

Ὡς ἀλεξιθήσια κατὰ τῆς βασκανίας μετεχειρίζοντο διάφορα
θυμαίματα, βαντισμοὺς καὶ περιάπτα (φυλακτήσια, προσθήματα)
τὰ ὁποῖα ἐκρέμων περὶ τὴν γῆν Varro de ling. Lat. VII.)
ὁ Πλίσιος (H. N. XLIX. 14. §. 1) ἀναφέρει ὅτι εἰς τοὺς κήπους καὶ
τὰς ἐπιτάς ἐτίθεντο κατὰ τῆς βασκανίας σατυρικά σύμβολα. Ἐκ τοῦ
Πολυδέμου (Z. 118) μακρόθεν ὅτι οἱ Χαλκαῖς συνήθιζον νὰ κρε-
μῶσι ἢ νὰ ἐπιπλάττωσι πρὸ τῶν κημίων αὐτῶν τοιαῦτα « ἐπὶ
φ θ ὀ ν ο υ ἀ π ο τ ρ ο π ῆ ». ἀντὶ τῶν σατυρικῶν συμβόλων, τ. ε.
τοῦ φαλλοῦ, μετεχειρίζοντο ἄλλα πράγματα ὁ Πεισίστρατος εἶχεν
ἀνητημένον ἔμπροσθεν τῆς ἀκροπόλεως, ὡς προφυλακτῆριον κατὰ τῆς
βασκανίας ὁμοίωμα ἀκρίδος (Πούχ. ἐν λ. καταχῆν). Ἄλλοι ἐπιτιον
τρεῖς εἰς τὸν ἑαυτῶν κόλπον, ὁσάκις ἐφοβοῦντο τὸν βάσκανον ὀφθαλμόν
(Θεοκ. Z. 39 H. N. Plin. H. N. XXVIII. Λουκ. Πλ. ἢ Εὐχ. 15).
Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον Θεὸν Βάσκανον (Bascinus) κατὰ τῆς βασκανίας,
θεραπεύμενον ὑπὸ τῶν Ἑστιάδων· οὗτος ἦτον προστάτης τῶν νηπίων
καὶ τῶν στρατηγῶν. Τὸ φαλλικὸν σύμβολον αὐτοῦ ἐκρεμάτο εἰς τοὺς
λαίμους τῶν πρώτων καὶ ὑπὸ τὰ θριαμβευτικὰ ἄρματα τῶν δευτέρων,
ἵνα μὴ βασκανθῶσι (Plin XXVIII. 7).

Ὁ Reginalt Scot, ἐν τῇ περὶ ἀνακαλύψεως τῆς γοητείας πραγμα-
τεία αὐτοῦ, ὁμιλῶν περὶ τῶν φυτικῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιφέρουν τὰ
ὀλέθρια τῆς βασκανίας ἀποτελέσματα, λέγει ὅτι ὑπάρχει πιθανῶς
δηλητήριόν τι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καταχόντων τὴν δύναμιν τῆς
τύτης, τὸ ὁποῖον ἐπιπίπτει ὡς ἀκτὶς εἰς τὸ βασκανιόμενον ἀντικείμε-
νον, ὑπὸ τούτου καὶ ἄλλων ἐπι συγγραφῶν ἀποδίδεται τοιαῦτα τις
δύναμις καὶ εἰς τινὰ τῶν ζώων· οἱ λύκοι, ἅμα ἀντιρῶσιν ἄνθρω-
πον, τοῦ ἀποστεροῦσι πρῶτον τὴν δύναμιν τοῦ λαλεῖν, τούτου μαρ-
τυρεῖ καὶ ὁ Οὐγγίλιος (Eclog. IX. 54.)

Ἡ σκιά τῆς Ὑαίνης λέγουσιν ὅτι ἐπιφέρει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐ-
πὶ τοῦ κινῆς· γνωρίζουσα δὲ αὕτη τὴν τοιαύτην αὐτῆς δύναμιν, λέ-
γουσιν ὅτι ὅταν ἀπαντᾷ ἄνθρωπον ἢ κύναν κινώμενον, πλησιάζουσα
ἵσταται κατὰ μῆκος παρ' αὐτῷ, καὶ καταμετρεῖ αὐτῷ καὶ συγκρίνει
τὸ μέγεθος αὐτῆς πρὸς τὸ τοῦ κινωμένου, ἐὰν τὸ ἑαυτῆς ἦναι με-
γαλύτερον καὶ ἐπισιιάξῃ αὐτόν, ἐπιπίπτει κατὰ τῆς λείας τῆς μα-
νωδῶς, ἐὰν ὄχι, ἀπέρχεται λάθρα.

Πολλὰ παραδείγματα περὶ τῆς εἰς βασκανίαν πίστεως τῶν νεω-
τέρων εὐρίσκονται εἰς τοῦ Βρανδίου τὰς δημοτικὰς ἀρχαιοτάτας
(Brand's popular antiquities. II 401) Ἐπεκράτει μέχρις ἐ-
σχάτων εἰς τὴν ὀρεινὴν Σκωτίαν καὶ εἰς τινὰ ἀπόκεντρα μέρη αὐτῆς,
ὡς καὶ εἰς τὰς δυτικὰς νήσους ἐτι ἐπικρατεῖ, ἡ ἰδέα τῆς βασκανίας
καὶ ἔχουσι προφυλακτικὰ κατὰ τῆς ἐπιφρείας αὐτῆς. Ὁμοίως καὶ
εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ Ἀσιατικὴν Τουρκίαν. Κατὰ τὰς πληροφο-
ρίας τοῦ Σίρ Ἰωάννου Κἄμ χοβχάουζ περιηγητοῦ τῶν χωρῶν τού-
των, ἅμα γεννηθῆ τὸ βρέφος καταφορτόνουςιν αὐτὸ με περιάπτα
καὶ μεταχειρίζονται πολλὰ ἄλλα μέσα, ἵνα προφυλάξωσιν αὐτὸ ἀ-
πὸ τὸν βάσκανον ὀφθαλμόν· ἅμα ἰδοὺν ὅτι βλέπει τις ἀσκαρδα-
μυκτὴ τὸ τέκνον, πύουσιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἐὰν ἀτενίσῃ οὐ-

τῶ πρὸς τὴν μητέρα πύει αὕτη εἰς τὸν ἑαυτῆς κόλπον· προφέρουσα
τὴν λέξιν σκάρδον, ἢ μεταχειρίζονται αὐτὸ τοῦτο ὡς τὸ καλλίτερον
κατὰ τῆς βασκανίας ἀλεξιθήσιον. Κρεμῶσι περιάπτα σκάρδον ἢ
ἄλλο τι εἰς τὰς νεοκτίστους οἰκίας καὶ τὰ πλοῖα, πρὸς ἀποτροπὴν
τοῦ βασκανίου ὀφθαλμοῦ.

Περίεργον κεφάλαιον ἀποτελεῖ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς βασκανίας
ἡ εἰς τινὰ εἶδη ὄψεων ἀποδομένη δύναμις αὐτῆς. Λέγουσιν ἐτι ὅτι
καὶ οἱ φιδνοὶ, οἱ ἰέρακες καὶ οἱ αἰλουροὶ ἔχουσι τὴν δύναμιν αὐτήν.
Τὴν ἰδέαν ταύτην ὑπερασπίζοντο μέχρις ἐσχάτων πολλοὶ ἐπιστη-
μονικοὶ συγγραφεῖς σπουδαῖοι. Ἡ δημώδης αὕτη πλάνη ἐκηρύχθη
ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Βάρτωνος, εἰς πραγματεῖαν αὐτοῦ δημοσιευθεῖ-
σαν ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ τῆς Ἀμερικανικῆς φιλοσοφικῆς ἐταιρίας
(ἐν Φιλαδελφ. 1799). Ἰδοὺ πῶς περιγράφει ὅτι ἐεργεῖ τὴν ὑποτι-
θεμένην βασκαντικὴν δύναμιν τοῦ ὄφρος. Κείμενος οὗτος εἰς τὴν ῥί-
ζαν τοῦ δένδρου ἢ τοῦ θάμνου, ἐπ' οὗ πτηνὸν ἢ σκίουρος κάθηται,
ῥίπτει τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἐπὶ ἐκείνου, ὅπερ προτίθεται νὰ βασκανῆ·
τούτου γενομένου, ἀμέσως τὸ ταχίπυρον ζῶον ἀποβάλλει τὴν δύ-
ναμιν τοῦ πετᾶν ἢ ἀναχωρεῖν· ἐκβάλλει θλιβερὰς φωνὰς, τὰς ὁποίας
γνωρίζουσιν ἀμέσως οἱ ἀκούοντες ὅτι εἶναι βασκανθέντος ζώου· ἐν
ἦναι σκίουρος ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει πολλάκις τὸ δένδρον καὶ ἐ-
πὶ τέλος ἐρχεται χαμηλότατα ». Ἄλλος συγγραφεὺς εὐπίστος,
πλὴν τίμιος, ὁ Κ. Σάλλγ, λέγει ὅτι ὁ σκίουρος εἰς τοιαύτην περιστά-
σιν περισσότερον καταβαίνει τὸ δένδρον ἢ ἀναβαίνει· ὁ ὄφρις παρα-
μένει εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου, προσηλωμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σκίουρου, καὶ εἶναι τόσον ἀφωσιωμένος εἰς τοῦ-
το, ὥστε, ἐὰν τις πλησιάζῃ ἐκεῖ μετ' ἤχου ἢ οἰουδήποτε κρότου, ὁ
ὄφρις οὐδὲ κἄν στρέφῃ πρὸς τὸ μέρος αὐτό· ὁ σκίουρος κατέρχεται
ὀλοῦν καὶ τέλος πηδᾷ ἐπὶ τοῦ ὄφρος, ὅστις κρατεῖ κεχρηγὸς τὸ στό-
μα αὐτοῦ, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ζώου, τὸ ὁποῖον ἀνακραζὼν οἰκτρὸν,
κλείεται ἐντὸς τῶν σιαγόνων τοῦ ὄφρος καὶ καταπίνεται ». Ὁ διδά-
κτωρ Βάρτων πολεμεῖ ἐπειτα τὰς ὑποθέσεις τοῦ Λασεπῆδου (Lase-
pède) λέγοντος, ὅτι δὴθεν τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀποτελεῖται ἴσως
ἐκ τῆς ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ὄφρος ἀποφερομένης δηλητηρίου ἀτμί-
δος, ἢ ὅτι τὸ ζῶον δάκνεται πρὶν ὑπὸ τοῦ καταλαμβάνοντος αὐτὸ
ὄφρος, (καὶ ἔνεκα τούτου ὑποθέτει ὁ Λασεπῆδος ὅτι καὶ φωνάζει τὸ
ζῶον τοιοῦτοτρόπως, καὶ κινεῖται ἄνω καὶ κάτω τοῦ δένδρου,
καὶ τέλος πίπτει.) Πολεμεῖ ἐτι ὁ Βάρτων καὶ τὰς τοῦ Blumenbch
λέγοντος, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν συριγμῶν καὶ τοῦ ψόφου τῶν ἐρπετῶν διε-
γειρομένη περιέργεια ἢ φόβος ἀναγκάζει οὕτω τὸ προσβληθὲν ζῶον
νὰ πλησιάζῃ εἰς τὴν αἰτίαν τοῦ ψόφου, διατείνεται δὲ ν' ἀποδείξῃ ὅτι
ἡ ἰδέα τῆς ὑπάρξεως βασκανίου δυνάμεως εἰς τὰ ζῶα εἶναι ὅλως ἀβε-
μελίωτος καὶ ἐσφαλμένη. — Εὐρίσκομεν μολαταῦτα τὰς ἐξῆς ἐπὶ
τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρατηρήσεις, εἰς νεώτερον σύγγραμμα, ὅπερ
ἀπολαμβάνει μεγίστης ὑπολήψεως, τουτέστι τὴν τοῦ Γριφιδίου με-
τάφρασιν τοῦ περὶ ζῶων συγγράματος τοῦ Cuvier· Πιστεύεται
σχεδὸν γενικῶς ὅτι, διὰ τινος εἰδικῆς ἐξατμίσεως, διὰ τοῦ φόβου
ὄν ἐμπνεύουσιν, ἢ καὶ διὰ τινος μαγνητικῆς ἢ μαγικῆς δυνάμεως,
δύνανται οἱ ὄφρις ν' ἀποναρκῶνωσιν ἢ νὰ βασκανίωσιν τὴν ἐπιθυμη-
τὴν αὐτοῖς λείαν· ὁ Πλίσιος ἀποδίδει τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἀσφύξιας
εἰς ἀσώδη τινὰ ἀτμὸν ἐκ τῶν σωμάτων τῶν ζῶων τούτων ἀναδιδό-
μενον· τὴν γνώμην ταύτην στηρίζει καὶ ἡ εὐκολία μετὰ τὴν ὁποίαν,
διὰ τῆς βοήθειας τῆς ὀσμῆς μόνον, οἱ μαῦροι καὶ οἱ αὐτόχθονες ἄ-
γριοι τῆς Ἀμερικῆς Ἰνδοὶ δύνανται ν' ἀνακαλύπτωσι τὴν παρου-
σίαν τῶν ὄψεων εἰς τὰς σαβάνας (ἐκτεταμένους ψιλὰς πεδιάδας) τῆς
Ἀμερικῆς· ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ἐπειτα τὰς γνώμας τοῦ Λα-
σεπῆδου καὶ Κάλμου, καὶ πληροφορίας πολλῶν περιηγητῶν περὶ τῆς
βασκανίας, κατόπιν λέγει· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει
πολύ διὰ τὴν ζωικὴν φυσιολογίαν δὲν ἐξηγήθη ἐτι σαφῶς οὔτε ἀπε-

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δικασθείς ενώπιον του εν Σύμφ. Κακούργουδικείου ο δ υσεβής Κατής και οι σὺν αὐτῷ, καταδικάσθησαν εἰς διετή φυλάκισιν καὶ πεντηετῆ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

— Διεθνή: τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας διορίσθη ὁ Κ. Γ. Τι-
σαμενός ἀντὶ τοῦ Κ. Κ. Δούκα, διορισθέντος νομάρχου Ἀκαρνανίας.

Ἐπίσκοπος Τριφυλλίας μὲν ἐχειροτονήθη ὁ Κ. Ῥώτας Κεῖος, Ναυπακτίας δὲ ὁ πρόην ἱεροδιάκονος Ἄνθιμος ἐκ Ῥαψάνης· οὕτω συνεπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ νόμων ἐπιτοκῶν.

— Τὰ κυριώτερα πρόσωπα τοῦ νεοσηματισθέντος ἀγγλικοῦ ὑ-
πουργείου εἶναι τὰ ἑξῆς. Ἀθερδὴν πρωθυπουργός, Γλάδστον τῶν
Οἰκονομικῶν, Πάλμερστον τῶν ἐσωτερικῶν, Ῥούσελ τῶν ἐξωτερι-
κῶν, Γκράχαμ τῶν ναυτικῶν, Χερβέρτ τῶν στρατιωτικῶν, Δού-
Νιουκίστλ τῶν ἀποικιῶν κλ.

— Ὁ Καθηγητὴς Κ. Ἀρφεντούλης ἐκλίδει ὀνομούπω τὴν πρὸ
πολλοῦ ἀναγγελθεῖσαν μετὰφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περὶ νευρικῶν
νοσημάτων· ἐβράδυνε δὲ νὰ δώσῃ εἰς τύπον ταύτην, διότι θέλων τὰ
ἔργα του νὰ ᾔναι ὅσον οἷόν τε τέλεια, περιέμενε νὰ ἴδῃ τὴν ἐν Γερ-
μανίᾳ ἐκδομένην κατὰ φυλλάδια νέαν τοῦ πρωτοτύπου ἐκδοσιν, καὶ
νὰ διαβῆται κατὰ ταύτην τὴν μετὰφρασίν του· οἱ ἀπορῶντες μέχρι
τοῦδε πρὸς τί ἢ βραδύτης τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τόσον ὠφελίμου αὐτοῖς
πονήματος τούτου, μαθόντες ἤδη τὴν αἰτίαν ἀπνεύμουσι πλήρη τὴν εὐ-
γνωμοσύνην αὐτῶν τῷ οὕτως καὶ ἄλλως εὐαρέστῳ καταστάτην αὐτοῖς
Καθηγητῇ Κ. Ἀρφεντούλῃ.

— Ὁ Κύριος Α. Βενιζέλος καθηγητὴς τῆς χημείας ἐπεξεργά-
ζεται τὴν παρ' αὐτοῦ παραδιδόμενην πραγματείαν τοῦ μαθήματος τού-
του, ἵνα ἐκδώσῃ αὐτὴν εἰς φῶς διὰ τοῦ τύπου, ὅπως ἀπαλλάξῃ τοὺς
πολυαριθμούς αὐτοῦ ὀμπλητὰς τοῦ κόπου τῆς ἀντιγραφῆς καὶ τῶν ἐν-
τεῦθεν αἰεὶ συμβαινόντων σφαλμάτων· ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν φοιτη-
τῶν, πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον παντὶ σθένει ὑπὲρ τῆς προκοπῆς αὐ-
τῶν Καθηγητῆν Κ. Βενιζέλου, εἶναι ὁ δρεπόμενος παρ' αὐτοῦ καρ-
πὸς τῆς καλῆς αὐτοῦ βουλῆς καὶ προαιρέσεως.

— Ὁ Ἰάραχος Κ. Γ. Ἀγγελόπουλος φρούραρχος Πειραιῶς ἐξέ-
δωκε στατιστικὴν τοῦ Πειραιῶς ἀκριβῆ καὶ ἀξιόλογον κατὰ πολλὰ.
Καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου συσταίνομεν εἰς τὸ κοινόν, καὶ τὸ πα-
πᾶδειγμα τοῦτο τοῦ φιλοπόνου Κ. Ἀγγελοπούλου πᾶσι τοῖς κατὰ τό-
πον διατρίβουσι λογίαις· ἐν πάντες συλλέξουσι τοπικὰς πληροφορίας
τῶν ἐνθα διατρίβουσι χωρῶν, καὶ ἐκδώσωσι στατιστικὰς τοιαύτας,
θέλομεν εἶναι ἐν καιρῷ ἀκριβῆ Γεωγραφίαν καὶ πολιτειογραφίαν τῆς
Ἑλλάδος ἀπάσης, πολλῆς ὑπαρχούσης τῆς ἀνάγκης· ἔχομεν ἤδη
τὴν ἀναπληροῦσαν ὅπως οὖν τὸ κενόν τοῦτο Γενικὴν τῆς Ἑλλάδος
Γεωγραφίαν τοῦ Κ. Βαλέτα, πλὴν ἕνεκα ἑλλείψεων τοπικῶν πλη-
ροφοριῶν εἰδικῶς, δὲν εἶναι ἀναμάρτητος, καὶ πολλῶν ἕνεκα οὐδὲ
τοιαύτη ὡς ὑπό τινων συσταίνεται· ἐν ἑλλείψει πλὴν βροχῆς εὐπρό-
σδεκτος ἡ χάλαζα, φησὶν ἡ παροιμία· εἶναι ἐντοσοῦτω λίαν ἀξιόπαινος
εὐπαιδευτος Κ. Βαλέτας, διότι ἐφιλοπόνησε πρῶτος σύγγραμμα τοιοῦτον,
τὸ ὁποῖον ὅπως καὶ ἂν ἔχη, εἶναι καὶ ἀρκούντως χρήσιμον τοῖς σπου-
δάζουσι, καὶ πολὺ θέλει συντελέσει εἰς τὴν σύνταξιν μελλόντων ὁμοίων
ἔργων, ἔδωκε τοῖς σοφοῖς ἀφορμὴν καὶ καλὴν τοῖς τέκτοσιν ὕλην.
Ἡ στατιστικὴ Πειραιῶς πωλεῖται παρὰ τῷ Κ. Κ. Ἀντωνιάδῃ τυπο-
γράφῳ καὶ βιβλιοπώλῃ. Α.

— Αἱ ἐπὶ Παπαδοπούλου καὶ Παπαβήροπούλου πρὸ καιροῦ
καὶ ἐπὶ Γκινάκα ἐσχάτως, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλων δυσάρεστοι σκη-
ναὶ ἐπανελήθησαν καὶ ἐσχάτως ἐν τῷ Α. Γυμνασίῳ Ἀθηνῶν, ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ τῶν μαθηματικῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Κυζικηνοῦ. Πρὸς
ἀποφυγὴν τῶν ἀνιερῶν τούτων πράξεων δέον ὁ μὲν Κύριος Κυζι-
κηνὸς νὰ φέρηται προσηθέστερον καὶ συγκαταβατικώτερον πρὸς
τοὺς μαθητὰς, οὗτοι δὲ νὰ ᾧσι μᾶλλον πεθίμιοι καὶ τοῖς
τοῦ σεβασμίου Γυμνασιάρχου Κ. Γενναδίου προστάγμασι, καὶ τοῖς
διδασκάλοις αὐτῶν εὐγενεῖς καὶ εὐάγωγοι, καὶ ὅσον οἷόν τε ἀνεπι-
κοί, διότι ἐξ αὐτῶν τὸ καλῶς ζῆν λαμβάνουσιν. Αἱ κατὰ τῶν
διδασκάλων συστάσεις τῶν μαθητῶν οὐδὲν ποτε καλὸν ἐπὶνευγον,
ἀλλὰ μᾶλλον ἐβλαψαν τοῖς οὕτω ποιήσασιν. Ἐν τῇ εὐνομούμενῃ
Ἑλλάδι ὑπάρχει τοῖς πᾶσι βατὴ ἡ ὁδὸς, ἡ φέρουσα πρὸς τὴν νό-
μιμον πηρὴν, ἐξ ἧς ἀπορρέει παντὸς μὴ καλῶς ἔχοντος ἢ θερα-
πεία. Οἱ δ' ἄλλως ζητοῦντες τὴν διόρθωσιν τούτων οὐκ οἴδασιν
τί ποιοῦσι, καὶ πρὸς κέντρα λατεῖζουσιν· οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ

παρέχουσιν ἐν πᾶσιν ἠθικὰ παραδείγματα τοῖς χυδαίοτεροις καὶ τοῖς
ἐκ τοῦ ὄχλου, εὐσημονοῦντες καὶ πειθαρχοῦντες. Οἱ δὲ καθη-
γηταὶ καὶ διδάσκαλοι δέον νὰ κατευναζῶσι τὰς ἰδίας τῆς οὐ-
θυμίας ἐξάψεις διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς μετριοπυθείας. Δὲν ἐπι-
τυγχάνει ἐν παντὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ "πάτταλις παττάλω" ἐκκρούεται
οὐδὲ ἀβίνυται ποτε παρὶ τὸ πῦρ.

— Ὁ Κ. Κυζικηνὸς ἀνάγκη νὰ ἐρωτήτῃ τὸν παρὰ τῷ ἑτέρῳ
Γυμνασίῳ Ἀθηνῶν ὁμότεχον αὐτῷ Κύριον Παπαδόκην, τί δή-
ποτ' οὗτος ποιῶν ἐν εἰρήνῃ διδάσκει καὶ ἡρέμα ἀκούεται καὶ
καρπὸν φέρει. Ἡ ἐν πᾶσιν εἰρήνη καὶ ἀρμονία εἶναι ὄφρον οὐ-
ράνιον, καὶ τοῦτο δέον νὰ ἐπιζητῶσι πάντες οἱ θέλοντες νὰ εὐ-
οδῶνται τὰ ἔργα αὐτῶν διδάσκοντές τε καὶ διδασκόμενοι.

— Ἐὰν αἱ παραφράσεις τοῦ ἀειμνήστου Νεοφύτου Δούκα εἰ-
σί που ἐτραλμένοι καὶ, καθὼς ἡρμηνευμένα χωρὶς τινὰ δύσκο-
λα τῶν ἐξηγηθέντων ποιητῶν, ταῦτα δέον νὰ ἐξελέγγωνται, καὶ
νὰ λέγονται καὶ νὰ γράφονται αἱ τῶν διδασκόντων δευτέραι
γνώμαι. Ἴνα τί δὲ προῖκα ἐπὶ γῆς χλευάζεται ὁ ἐν οὐρανίαις ἀ-
γαλλόμενος σκηναῖς δίκαιος οὗτος; Ἰερὰ τοῦ Ν. Δούκα σκιά!
μὴ ἀγανάκτει καὶ μὴ ταραττεσαι εἰ ἀνάξια πάσχεις καὶ καθὼς
ὑπὸ τῶν πονηρευομένων ἀκούεις. Τὸ εὐγνωμον τῶν ἐλλήνων γέ-
νος μακαρίζει καὶ εὐλογεῖ τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐξ ἀγαθῆς προαιρέ-
σεως κατηνάλωσας ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ φωτι-
σμοῦ τῶν ὁμογενῶν τὰς στιγμὰς τοῦ βίου σου πάσας, καὶ τὴν ἐν
ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου σου κτηθεῖσάν σου περιουσίαν. Ἀπέθανες ὅσον
πλούσιος εἰς ἔργ' ἀγαθὰ, τότεν πτωχὸς τὴν οὐσίαν, καὶ εὐγνώ-
μονες ἰδιῶται Σ' ἐκίδευσαν ἰδίαις δαπάναις καὶ τῶν τὸν προ-
σέκοντά Σ' ἀνήγειρον. Ἀσεβεῖς καὶ βέβηλοι τυγχάνουσιν ὄντες
οἱ τὰς θήκας ἀνδρῶν ἀγίων τυμβορυχοῦντες, καὶ τὸ σεμνόν αὐ-
τῶν ὄνομα, ὡς ἀρτυμα ἀηδοῦς εἰρωνείας καὶ ἀχάριτος χαιρεντι-
σμοῦ, διὰ γλώττης καθὼς αἰεὶ φέροντες. Οὐαὶ δὲ τοῖς οὕτω ποι-
οῦσιν εἰ ποτε τοῖς ἔργοις αὐτῶν κριθῶσι καὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν Με-
τρικῇ ἀντιμετρηθῆσονται.

— Ἐξεδόθη ὁ Β'. τόμος τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Κ. Σπη-
λιᾶδου· οὐδ' εἰς τοῦτον, ὡς οὐδ' εἰς τὸν Α'. ἐπικρατεῖ ἡ ἀρ-
μόζουσα τοῖς ἱστοριογράφοις μάλιστα ἀμεροληψία καὶ ἀκρίβεια, καὶ
τοῦτο διὰ μακρῶν θέλει ἐν καιρῷ ἀποδειχθῆ· ὅσον δευτέρως εἶναι
ἡ συγγρόνου ἱστορίας συγγραφή ἕνεκα κλίσεων καὶ συμπαιδείων
καὶ πολιτικῶν λόγων, τόσον προσηκτικὸς πρέπει νὰ ᾔναι ὁ συγ-
γράφων, διὰ ν' ἀποφεύγῃ τοὺς σκοπέλους τούτους. Πιστεύομεν
ὅτι ὁ γρηγορὸς Κ. Σπηλιᾶδης, λαμβάνων ἀκριβεστέρως πληροφο-
ρίας, θέλει διορθῶσι πολλὰ τῶν εἰρημένων αὐτῷ ἐν ἐπιπέτρῳ, καὶ
ποιήσῃ μνηεῖαν ἄλλων οὐσιωδῶν γεγονότων, ὅπως ἦδη παραλειμ-
μένων.

— Β' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίσθη ὁ Κ. Φιλό-
θεος Οἰκονομόπουλος, ἀντὶ τοῦ Κ. Μητροπολίτου Οἰκονομίτου, διο-
ρισθέντος Ἱεροκήρυκος τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

— Πολὺ ἐθορύβησε τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τὸ δια-
δοθὲν θρούλλημα, ὅτι ἐμελέτων δῆθεν οἱ τὰ τῆς παιδείας διέποντες
ν' αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
διδασκαλίας, ἀπὸ τεσσάρων εἰς ἑξί, νὰ καταστήσωσιν ἐπαχθεῖς καὶ
δυσκόλους τὰς διδασκαλικὰς ἐξετάσεις, καὶ νὰ ἐπιβάλωσι τίσιν δι-
δάκτρων τοῖς διδασκόμενοις. Τὸν ἐκ τούτου ἐγεσθὲντα σάλον κα-
τεύνασεν ἡ παραγγελία τοῦ ὑπουργείου, δημοσιευθεῖσα εἰδοποίησις
τοῦ Κ. Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, διαφθεύουσα τὰ οὐκ οἴ-
δαμεν ὅτου χάριν διαδοθέντα καὶ τοσοῦτον τοὺς παιδευομένους
σκανδαλίσαντα θρούλληματα. Ὁ Κ. ὑπουργὸς σκέπτεται, ἀπ' ἐναν-
τίας τῶν ἀντικρῶ ψευδελογιῶν τούτων, νὰ βελτιώσῃ πάντας ἐν
γένει τοὺς τὴν κατωτέραν καὶ ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν ἀπορῶντας
ὀργανικοὺς καὶ καταστατικοὺς νόμους, καὶ νὰ καταστήσῃ, δι' αὐτῶν
καὶ ἄλλων διατάξεων, ὅσον οἷόν τε εὐχερῆ τὴν προκοπὴν τῆς νεο-
λαίας, παρέχων αὐτῇ τὰς δυνατάς πρὸς τοῦτο εὐκολίας. Πολ-
λὰ ἠδυνάμεθα καὶ νὰ εἰπώμεν καὶ νὰ γράψωμεν καὶ κατὰ τῶν
πρὸς σκοπὸν διασπειρόντων σκάνδαλα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν πρά-
ξεων καὶ διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως· ἐπισχόμεθα ὁμως πολλῶν
ἕνεκα, φυλακὴν τὸ στόματι ἡμῶν τιθέμενοι καὶ προχώματι ἰσχυ-
ρῷ τῷ τῆς γραφίδος βῆσι.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 274.)